

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvi — A. Lopess Sabino [A. Lopes Sabino] un M. Bišops [M. Bishop])

Personas, kas iestājušās lietā, atbalstot atbildētāju: Igaunijas Republika (pārstāvis — L. Uiho [L. Uiho]), Polijas Republika (pārstāvi — M. Veglaža [M. Weglarz], T. Novakovskis [T. Nowakowski] un T. Kravčiks [T. Krawczyk])

Priekšmets

Padomes 2004. gada 28. jūnija Regulas (EK) Nr. 1223/2004, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1228/2003 attiecībā uz dienu, no kuras Slovēnijai piemēro konkrētus noteikumus (OV L 233, 3. lpp.), atcelšana — Juridiskais pamats

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Padomes 2004. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1223/2004, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1228/2003 attiecībā uz dienu, no kuras Slovēnijai piemēro konkrētus noteikumus;
- 2) Regulas Nr. 1223/2004 sekas ir saistošas līdz brīdim, kamēr saprātīgā termiņā tiek pieņemta jauna regula, kas balstīta uz adekvātu juridisko pamatu, tomēr nesaglabājot šīs sekas saistošas pēc 2007. gada 1. jūlija;
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 4) Polijas Republika, Igaunijas Republika un Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 273, 6.11.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. decembrī (High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Test Claimants in the FII Group Litigation pret Commissioners of Inland Revenue

(Lieta C-446/04) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — Direktīva 90/435/EEK — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Dividenžu izmaksāšana — Nodokļa uzlikšanas virknē novēršana vai samazināšana — Atbrīvojums — Dividendes, ko saņem citas dalībvalsts rezidentes vai trešās valsts rezidentes sabiedrības — Nodokļa atlaide — Uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājums — Vienlīdzīga attieksme — Prasījums atmaksāt nodokli vai prasība par zaudējumu atlīdzību)

(2006/C 331/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Test Claimants in the FII Group Litigation

Atbildētājs: Commissioners of Inland Revenue

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — High Court of Justice (Chancery Division) — EKL 43. un 56. panta, kā arī 4. panta 1. punkta un 6. panta interpretācija Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvā 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātes uzņēmumiem un meitas uzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 20.8.1990., 6. lpp.) — Nodokļa atvieglojums, kas dalībvalstī piešķirts tās teritorijā dibinātai sabiedrībai, kura saņēmusi dividendes, ko izmaksājušas arī tās teritorijā dibinātas sabiedrības — Atvieglojums, kas nav piešķirta par dividendēm, kuras tai sabiedrībai izmaksāja citas sabiedrības, kas dibinātas citas dalībvalsts teritorijā

Rezolutīvā daļa:

- 1) EKL 43. pants un EKL 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja dalībvalstī pastāv sistēma nodokļa uzlikšanas virknē vai ekonomiskās dubultās nodokļa uzlikšanas novēršanai vai samazināšanai gadījumos, kad sabiedrības rezidentes izmaksā dividendes rezidentiem, tādi pati attieksme ir jāpiemēro arī attiecībā uz dividendēm, kuras rezidentiem izmaksā sabiedrības nerezidentes.

EKL 43. pantam un EKL 56. pantam nav pretrunā dalībvalsts tiesību akti, kas no uzņēmumu ienākuma nodokļa atbrīvo dividendes, kuras sabiedrība rezidente saņem no citas sabiedrības rezidentes, bet uzliek šo nodokli dividendēm, kuras sabiedrība rezidente saņem no sabiedrības nerezidentes, un kurā sabiedrībai rezidentei pieder vismaz 10 % balsis tiesību, pēdējā gadījumā piešķirot nodokļa atlaidi par dividenžu izmaksātājas sabiedrības savā rezidences dalībvalstī faktiski samaksātā nodokļa summu, ja vien ārvalsts izcelsmes dividendēm uzliekamā nodokļa likme nav lielāka par nodokļa likmi, ko piemēro valsts izcelsmes dividendēm, un ja nodokļa atlaide ir vismaz vienāda ar dividenžu izmaksātājas sabiedrības dalībvalstī samaksāto summu, sasniedzot to nodokļa summas apmēru, ko piemēro dividenžu saņēmējas sabiedrības dalībvalstī.

EKL 56. pantam ir pretrunā tādi dalībvalsts tiesību akti, kas no uzņēmumu ienākuma nodokļa atbrīvo dividendes, kuras sabiedrība rezidente saņem no citas sabiedrības rezidentes, lai gan šis nodoklis tiek uzlikts dividendēm, kuras sabiedrība rezidente saņem no sabiedrības nerezidentes, kurā tai pieder mazāk par 10 % balsis tiesību, nepiešķirot tai nodokļa atlaidi par dividenžu izmaksātājas sabiedrības faktiski samaksāto nodokļa summu tās rezidences valstī.

- 2) EKL 43. pantam un EKL 56. pantam pretrunā ir dalībvalsts tiesību akti, kuros sabiedrībai rezidentei, kura saņem dividendes no citas sabiedrības rezidentes, ir atļauts atskaitīt no pirmās sabiedrības maksājamā uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa summas minētā nodokļa summu, ko avansā ir samaksājusi otrā sabiedrība, lai gan tās sabiedrības rezidentes gadījumā, kura saņem dividendes no sabiedrības nerezidentes, šāds atskaitījums nav atļauts attiecībā uz šīs pēdējās sabiedrības samaksāto nodokli, kurš atbilst sadalītajai peļņai, savā rezidences valstī.

- 3) EKL 43. pantam un EKL 56. pantam nav pretrunā dalībvalsts tiesību akti, kas paredz nodokļa samazinājumu ārvalsts izcelsmes dividendes saņēmūšai sabiedrībai rezidentei par ārvalstī samaksāto nodokli, ar ko tiek samazināta uzņēmumu ienākuma nodokļa summa, kurā tā var ieskaitīt avansā samaksāto uzņēmumu ienākuma nodokli.

EKL 43. pantam pretrunā ir tādi dalībvalsts tiesību akti, kuros ir atļauts sabiedrībai rezidentei pārskaitīt saviem meitas uzņēmumiem rezidentiem avansā samaksāto uzņēmumu ienākuma nodokļa summu, kuru nevar ieskaitīt pirmās sabiedrības maksājāmā uzņēmumu ienākuma nodokļa summā par šo finanšu gadu vai iepriekšējiem vai nākošajiem finanšu gadiem, lai šie meitas uzņēmumi varētu to ieskaitīt savā maksājāmā uzņēmumu ienākuma nodokļa summā, bet nav atļauts sabiedrībai rezidentei pārskaitīt šādu summu saviem meitas uzņēmumiem nerezidentiem gadījumā, kad to šajā dalībvalstī gūtajai peļņai tiek uzlikts nodoklis.

- 4) EKL 43. pantam un EKL 56. pantam ir pretrunā dalībvalsts tiesību akti, kuros, atbrīvojot no uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājuma samaksas sabiedrības rezidentes, kuras izmaksā saviem akcionāriem iepriekš saņemtās valsts izcelsmes dividendes, piešķir sabiedrībām rezidentēm, kuras izmaksā saviem akcionāriem to iepriekš saņemtās ārvalsts izcelsmes dividendes, tiesības izvēlēties sistēmu, kas tām ļauj atgūt avansā samaksāto uzņēmumu ienākuma nodokļa summu, bet, kas, pirmkārt, šīm sabiedrībām uzliek pienākumu samaksāt minēto nodokli avansa veidā un lūgt tā vēlāku atmaksu un, otrkārt, neparedz nodokļa atlaidi to akcionāriem, lai gan tie to saņemtu gadījumā, kad valsts izcelsmes dividendes izmaksā sabiedrība rezidente.

- 5) EKL 57. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja pirms 1993. gada 31. decembra dalībvalsts ir pieņēmusi tiesību aktus, kas ietver EKL 56. pantā aizliegtos kapitāla brīvas aprites ierobežojumus uz vai no trešām valstīm, un pēc šī datuma pieņem pasākumus, kuri arī ierobežo minēto apriti un pēc sava satura ir identiski agrākajiem tiesību aktiem, vai tikai samazina vai atceļ Kopienas tiesību un brīvību izmantošanas šķērslis, kas bija ietverts agrākos tiesību aktos, šo pēdējo pasākumu piemērošana trešām valstīm nav pretrunā EKL 56. pantam, ja tos piemēro kapitāla aprītei, kas ietver tiešas investīcijas — arī investīcijas nekustamā īpašumā —, uzņēmējdarbības veikšanai, finanšu pakalpojumu sniegšanai vai vērtspapīru laišana kapitāla tirgū. Šajā sakarā par tiešām investīcijām nav uzskatāma tā dalība sabiedrībā, kas nenotiek nolūkā izveidot vai saglabāt stabilas un tiešas ekonomiskas saiknes starp akcionāru un šo sabiedrību un kas neļauj akcionāram faktiski piedalīties akciju sabiedrības vadībā vai kontrolē.

- 6) Nepastāvot Kopienas tiesiskajam regulējumam, katras dalībvalsts tiesību sistēmā ir jānosaka kompetentās tiesas un tiesvedības procesuālie noteikumi, kam jānodrošina lietas dalībniekiem ar Kopienas tiesībām piešķirto tiesību aizsardzība, arī cietušo personu celto prasījumu valsts tiesās kvalifikācija. Tomēr, tām ir jānodrošina, ka lietas dalībniekiem ir faktiskas tiesību aizsardzības līdzeklis, kas tiem ļauj saņemt nelikumīgi iekasētā nodokļa atmaksu un šajā dalībvalstī samaksāto vai tās ieturēto summu tiešā sakarā ar šo nodokli atmaksu. Attiecībā uz citiem zaudējumiem, ko persona ir cietusi Kopienas tiesību pārkāpuma dēļ, un par ko ir atbildīga dalībvalsts, šai pēdējai ir jāatlīdzina fizisko personu zaudējumi, kas tām radušies 1996. gada 5. marta spriedumā apvienotajās lietās C-46/93

un C-48/93 Brasserie du Pêcheur un Factortame 51. punktā minētajos apstākļos, neizslēdzot, ka, pamatojoties uz valsts tiesībām, valsts atbildība var iestāties arī ar mazāk ierobežojošiem nosacījumiem.

(¹) OV C 6, 8.1.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 23. novembrī — Eiropas Kopienas Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-486/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Dažu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Atkritumu reģenerācija — Elektroenerģijas ražošanas, sadedzinot atkritumu kurināmo un biomasu, iekārta Masafrā (Taranto) — Direktīva 75/442/EEK un 85/337/EEK)

(2006/C 331/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — M. van Beks [M. van Beek], pārstāvis, A. Kapobjanko [A. Capobianco] un F. Luī [F. Louis], avocats)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], pārstāvis, M. Fjorilli [M. Fiorilli] un Dž. Fjengo [G. Fiengo], avvocats)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), ko groza ar 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK (OV L 73, 5. lpp.) 2. panta 1. punkts un 4. panta 1., 2. un 3. punkts — Elektroenerģijas ražošanas, sadedzinot atkritumu kurināmo un biomasu, iekārta Masafrā (Taranto)

Rezolutīvā daļa:

- 1) — izslēdzot no ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras iekārta, kas atrodas Masafrā un kas paredzēta kurināmā, kurš iegūts no atkritumiem, un biomasas sadedzināšanai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 100 tonnas dienā, un uz kuru attiecas I pielikuma 10. punkts Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK,